

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 2. Ejusdem S. Facultatis declamatio contra hunc libellum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

fuccincte exposuit. Ad tam effrænem Auctoris temeritatem ac malitiam obstupere Magistri ac Doctores, cumque probe intelligerent, nemini magis quam Sorbonæ Doctoribus incumbere, ut præ ceteris suum erga S. Religionem & Christi Ecclesiam studium atque observantiam testarentur, hinc ad tam horrendas hujus libri doctrinas haud silendum esse unanimi suffragio censebant, ne jura Episcoporum per Novatorum superbiam indies auctam impune impeterentur, & antiqua Ecclesiæ dogmata, & sanctissimæ ejus sanctiones proterve subverterentur. Eo nomine Facultas, ut doctrinale suum judicium ferre posset, quosdam nominavit Deputatos, qui hunc libellum solerter expenderent, indeque perversas magis assertiones extraherent, promeritis subinde censuris sigillatim notandas.

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

§. II.

*Sacræ Facultatis declamatio contra
hunc libellum.*

Interea hunc libellum Deputati Magistri sedulo examinabant, ac in proximis comitiis suum desuper judicium ad S. Facultatem referebant. Hæc ergo, uti rei gravitas poscebat, duodecim omnino

Sæc. XVIII
 A. C. 1735. in quibus octoginta sex Magistri ac Doctores suam quavis sententiam hac super re edixit. His auditis Sacra Facultas orationem habuit, hoc tenore:

„Ea fuit semper Novatorum consuetudo,
 „qui docentem Ecclesiam non audi-
 „unt, sed ejus autoritatem spernunt ac
 „laceffunt, ut curent parum in iisdem
 „suis principiis consistere; mutant pro
 „conditione temporum, & dogmata
 „sua ad rem præsentem accommodant.
 „*Transseunt*, ut loquitur sanctus Hiero-
 „nymus, *de falsitate ad aliam falsitatem,*
 „*quia solida non sunt eorum vestigia, quæ*
 „*contra veritatem sunt.* In hac tamen
 „eorum diversa prorsus dicendi ratione
 „unus idemque est scopus, idem con-
 „siliium. Volunt scilicet, qua omni va-
 „lent industria, affectas suos, quorum
 „animas duces cæci quasi captivas du-
 „cunt in perditionem, ne a caltris suis
 „deficiant, sibi semper addictos conti-
 „nere, & ne ad obsequium Ecclesiæ
 „revertantur, student eorum semper
 „rebellionem confovere. Quapropter
 „prout fert diversa partium suarum ho-
 „minum indoles, prout exigit rei ne-
 „cessitas, docent, loquuntur, nec par-
 „centes mendaciis, arte sibi nota edunt,
 „sparguntque libellos novos sectæ heu!
 „nimium fæcundæ partus uberes ni-
 „mis.

„mis. Clanculum quidem & tacito Sæc. XVIII.
 „scriptorum nomine, volant libri illi A. C. 1735.
 „noxii, Urbibus & Castellis ingeruntur,
 „iis scriptis pro melle venenum, pro veri-
 „tate error propinatur“.

Testis cæteros inter nefandus ille liber, quem anno proxime elapso solemnī Censura sacra Facultas Parisiensis proscriptum voluit. „Testis & iste non ex- tialis minus, in quem merita pariter „animadversione insurgendum arbitramur. Author prioris libelli, cum nihil vereretur magis quam ut poenitentes in illos inciderent Sacerdotes Confessarios, qui, ut decet filios obedientiæ, Consiit onibus Apostolicis in Ecclesia & Regno vim legis habentibus „corde & animo debitum obsequium „præstent, sequaces suos a frequenti „& salutari Confessionis usu liberos & „immunes efficiebat; Author vero Con- „sultationis ut aliqua ratione consulat „nondum assuetis, qui excutiant importunum (ut ipse censet) Confessionis „jugum, plenam potestatem facit simplicibus Fidelibus adeundi quoscumque sibi seligere voluerint Sacerdotes, „a quibus nulla licet Episcoporum auctoritate delegatis, absolutionis beneficium asserit obtineri.

Orthodoxa doctrina huc usque in tuto esse videbatur duobus hisce fulta

Sæc. XVIII. præfidiis, nimirum & aperta Concilii
A. C. 1735. Tridentini declaratione de necessitate
 jurisdictionis ad absolvendum valide,
 & lege ab eadem sacra Synodo lata de
 obtinenda a Presbytero approbatione
 Episcopi, ad excipiendas Fidelium
 Confessiones. „Quod utrumque caput
 „quoniam non audet libelli Author
 „aperta fronte impetere, videtur quasi
 „bona fide fateri & admittere dogma,
 „quod tamen, vir duplex animo, ha-
 „bet in mente profus subvertere; non
 „recurrit tamen ad dolos, non quærit
 „latebras & diverticula; nam se totum
 „statim manifestum prodit, & illico de-
 „serit, quod secum ipse pugnans con-
 „cessisse videbatur. Modo asserit absolgen-
 „di potestatem a jurisdictionis necessitate
 „non dependere, modo ac si tamen juris-
 „dictionis necessitatem agnosceret, con-
 „tendit eam conferri cuilibet Sacerdoti in
 „sua ordinatione, & ita firmiter adhæref-
 „cere, ut nulla Ecclesiæ lege subtrahi
 „possit, aut limitari“.

„Ubi autem idem Author dogma de
 „necessitate jurisdictionis attentavit
 „proscindere, vir utique confidentissimus
 „a sancita solemnique lege approbationis
 „obtinendæ Sacerdotes propria sua au-
 „toritate eximit, atque ut vim Decre-
 „ti, quo premitur elevet, falsas hæc-
 „nus, atque inauditas interpretationes
 „adhibet. Debuisset profecto, præ pu-
 „dore

„dore & ex conscientia, abstinere ab Sæc. XVIII.
 „impugnandis veritatibus, quas a ne- A. C. 1735.
 „mine Catholico huc usque fuisse impe-
 „titas ipse confitetur: at rei novitate
 „minime perterritus, pudorem omnem
 „abiicit, novumque figmentum com-
 „miniscitur asserendo videlicet, Decre-
 „tum illud Concilii non ad omnes ex
 „æquo Sacerdotes pertinere, sed ad
 „eos solos, qui tunc erant dignitatis,
 „ut plurimum immemores suæ, aut il-
 „lud idem decretum esse de solis Re-
 „gularibus intelligendum; eodem deni-
 „que Decreto labefacta fuisse & eversa
 „Parochorum jura, quos prius audiri
 „oportuerat; & penes quos est, ubi tem-
 „pus opportunum nancisci poterunt,
 „eadem collapsa jura sibi vindicare.

„Jam vero quænam sunt ista, quæ
 „Parochis jura tribuit? Ut nempe renu-
 „entibus Episcopis seligant sibi, etiam
 „ex non approbatis succenturiatos Sa-
 „cerdotes, quos tanquam operarios
 „bonos mittant in vineam suam. Ne-
 „que tantum non approbatos in suis Pa-
 „rochiis constituent, sed etiam revo-
 „catos ab officio & interdictione multa-
 „tos ab Episcopo; quod certe nihil
 „aliud est quam Ecclesiasticam Hierar-
 „chiam subvertere, ut jam regimen
 „animarum ad Episcopum non perti-
 „neat in sua propria Diœcesi.

A 4

„Nec

Sæc. XVIII. „Nec mirum certe si hucusque pro-
A. C. 1735. „cesserit, cum non tantum ratione Sa-
 „cramentorum administrationis, potesta-
 „te pares Præsulibus Parochos efficiat,
 „sed illos etiam hac in parte erigere vi-
 „deatur supra ipsos Episcopos, quos
 „utpote positos a Spiritu Sancto regere
 „Ecclesiam Dei, tenemur revereri ut
 „nostros in fide Patres, in quibus Sa-
 „cerdotalis jurisdictio tamquam in ipso
 „fonte residet, ex quo fonte in alios
 „secundi Ordinis Ministros rivuli fluunt
 „& emanant.

„Placet insuper eidem Authori,
 „dum supra modum extendit Parochio-
 „rum jura, ipsis eandem tribuere in
 „sua Parochia potestatem exercendam,
 „quam ipse summus Pontifex habet in
 „universa Ecclesia, & quilibet Episco-
 „pus in sua Diœcesi; & dum secundum
 „ipsius sententiam non potest Episco-
 „pus in Parochiis sibi subditis administ-
 „rare Sacramenta, ea est Parochi au-
 „toritas, ut sine consensu Episcopi ex-
 „presso vel tacito Parochianos etiam ex-
 „traneos, sive ex propria sive ex aliena
 „Diœcesi indiscriminatim excipiat, eo-
 „rum confessiones audiat; & sic Epif-
 „copus, quem S. Petrus Apostolorum
 „Princeps esse institutum dicit, *ut gre-*
 „gem Dei pascat, non erit ulterius in
 „sua propria Diœcesi Fidelium Pastor,
 „siqui-

„siquidem cum Parochis divisum Im- Sæc. XVIII.
perium vix obtinebit. A. C. 1735.

„Neque vero est, quod Parochi sibi
„gloriarı possint de concessis, aut vin-
„dicatis dignitatis suæ juribus ab Au-
„thore Consultationis; siquidem mox
„transit ad alia principia quibus uno eo-
„demque ictu & Parochorum & Epif-
„coporum potestates, & jura convel-
„lit, subvertendo penitus ordinem il-
„lum rectum, quem ipse Christus Do-
„minus ad regendos Fideles sapientis-
„simus Legislator instituit, eo fine vi-
„delicet, ut regnet & vigeat, quæ serva-
„ri debet in optimo regimine concor-
„dia tum populos inter & Parochos
„suos, tum & vicissim Parochos inter
„& Episcopos, ut quisque in ordine
„suo *præpositis suis* subditus sit & *illis*
„*subjaceat.*

„Cum autem plurimum intersit Au-
„thoris perfidi ad fucum faciendum,
„ut vera non falsa, antiqua & non no-
„va censeatur docuisse, Doctores Theo-
„logos & juris peritos singulis paginis
„laudat, eorumque testimonia, vana
„eruditionis ostentatione colligit, ut
„*sic videatur de singulis, quæ asserit, præsti-*
„*tisse rationem, quia singulis assertioni-*
„*bus suis quædam testimonia subdidit; sed*
„*quæ, secundum pravitatem falsa sæpissi-*
„*me referentis solis non attendentibus*

Sæc. XVIII. „blandiuntur & speciem veritatis exhibent;
 A. C. 1735. „dum viri sagaciores & rem diligenti
 „examine perpendentes, ferme in om-
 „nibus summam hominis improbitatem
 „& audaciam detegunt.

„Cæterum ubi per S. M. N. Leono-
 „rium de Romigny Syndicum, pridie
 „nonas Januarii præsentis anni liber
 „delatus est ad sacram nostram Faculta-
 „tem & doctrinam in eo contentam idem
 „D. Syndicus hæc exposuit: horruimus
 „intelleximusque nostræ esse erga Reli-
 „gionem sanctam observantiæ & studii,
 „quo Parisienses Magistri flagrare de-
 „bent præ cæteris, ut Ordo noster non
 „sileret; tum maxime operam nostram
 „repositi, cum Novatorum, quæ ascen-
 „dit semper, superbia jura Episcoporum
 „audacter impetit & antiqua Ecclesiæ
 „dogmata, sanctissimasque ejus san-
 „ctiones conatur subvertere. Itaque
 „expendendum censuimus Libellum,
 „ad ferendum nostrum doctrinale ju-
 „dicium; atque idcirco more solito no-
 „minavimus Deputatos, qui perverfas
 „Propositiones extraherent, quibus
 „subinde sua nota singillatim figeretur“.

§. III.

*Censura propositionum ex hoc libro
 extractarum.*

Absolu-